

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka LXXXVI.

Vydána dne 14. července 1920.

Obsah: (Čís. 425.—430.) 425. Nařízení o zpracování ovoce a hospodaření ovocnými výrobky v zásobovacím období 1920/1921. — 426. Nařízení k provedení zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 250 Sb. z. a n., jímž se doplňují zákonná ustanovení o dani z důchodu. — 427. Nařízení o označení cenných papírů dovezených z ciziny. — 428. Nařízení k provedení zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 269 Sb. z. a n., kterým se upravují poměry úředníků a zřízenců u státních úřadů a ústavů bývalého státu uherského. — 429. Nařízení, jímž se odvolává nařízení bývalého místodržitele pro království České ze dne 20. července 1918, č. 52 z. z., a nařízení zemského politického správce v Praze ze dne 19. března 1919, č. 162 Sb. z. a n., o zastavení oprávnění míti nebo nositi zbraně v Čechách. — 430. Nařízení, kterým se upravuje prodej vepřového masa na Moravě.

Čís. 425.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 6. července 1920

o zpracování ovoce a hospodaření ovocnými výrobky v zásobovacím období 1920/1921.

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Ke zpracování ovoce na marmelády, ovocné šťávy a pod. po živnostensku jest kromě zachování příslušných předpisů živnostensko-právních třeba též výslovného povolení ministerstva pro zásobování l. du ve smyslu ustanovení § 8 vládního nařízení ze dne 18. května 1920, č. 350 Sb. z. a n., o úpravě obchodu ovocem a zeleninou. Udělení povolení ke zpracování zůstává vyhrazeno volnému uvážení ministerstva pro zásobování l. du.

Vyráběti se smí toliko:

I. Marmeláda jenná, pojmenovaná dle druhu ovoce, z něhož dužina jako hlavní součástka pochází, k jejíž přípravě se použije nejméně 70% dužiny z jednoho a téhož druhu ovoce s vyloučením třešní, švestek (sliv) a hrušek, nejvýše 30% dužiny jablekové, angreštové nebo kdoulové a ko-
nečně 50 dílů (při marmeládě ringlové, rybízové a meruňkové 55 dílů) rafinovaného cukru na 100 dílů celkové směsi dužinové. Při úhrnné váze 150, pokud se týče 135 kg všech přípravkových sou-
částek smí hotový výrobek vážit nejvýše 100, pokud se týče 105 kg a musí se dáti krájet.

II. Marmeláda konsumní, připravená výhradně z dužiny jablekové a 45 dílů rafinovaného cukru na 100 dílů celkové směsi dužinové. Při

úhrnné váze 145 kg všech přípravkových sou-
částek smí hotový výrobek vážit nejvýše 95 kg a musí býti tuhý.

Jako přísady conservační smí býti u marmelád kteréhokoliv druhu použito nejvýše 10 g kyseliny sířičité anebo 60 g sodíkové soli kyseliny benzoové na 100 kg hotového výrobku.

Marmeláda smí býti barvena červeně dle předpisu zákona o potravinách.

III. Slazená povidla, dvakrát pasírovaná, musí býti zdravé jakosti, nepřipálená, ze zdravých, buď čerstvých nebo sušených švestek vyrobená, dobře a hustě vařená a musí obsahovati ve 100 dílech hotového výrobku 20% rafinovaného cukru.

IV. Jamy, k jejichž výrobě přípustný jsou veškeré druhy ovoce, vylučaje třešně. Hotový výrobek obsahovati musí ve 100 dílech 50% rafinovaného cukru.

V. Kompoty, jež mohou se vyráběti ze všech druhů ovoce, vylučaje třešně; hotový kompot brusinkový má obsahovati 50%, ostatní kompoty 20% rafinovaného cukru. Povolení k výrobě kompotů uděleno bude jen těm podnikům, které jsou na tuto výrobu zařízeny.

VI. Ovocné sirupy, jež vyrábějí se toliko ze surových šťav malinových neb ostružinových při poměru 100 kg surové šťávy na 180 kg cukru.

VII. Ovocná vína:

a) bobulová (borůvková, angreštová a rybízová), při nichž přidává se na 100 kg bobulí a 50 kg vody 18 kg cukru;

b) jableková, při nichž přidává se na 100 kg jablek a 30 kg vody 15 kg cukru.

§ 2.

Ke zpracování musí použito býti ovoce zdravého a ovocné dřevě nezkažené.

Používati dužiny zeleninové všeho druhu aneb cukrovky jako přísady při výrobě marmelády není dovoleno. Československá komise pro hospodaření ovocem a zeleninou při ministerstvu pro zásobování lidu v Praze jest oprávněna vyžádati si od každého výrobce vzorky jeho výrobku a dáti je na útraty výrobce odborně prozkoumati.

Cukr, přidělený Československou komisí cukerní k výrobě ovocných výrobků, musí býti použit výhradně toliko k této výrobě dle receptury v § 1 tohoto nařízení předepsané; jakékoli zneužití přiděleného cukru pro jiné účely anebo sice k této výrobě, ale nikoliv dle receptury, bude stíháno.

§ 3.

Na obalu marmelády a jinakých produktů ovocných, který může býti dřevěný nebo plechový, musí býti vyznačen druh výrobku a jeho pojmenování, poměr součástí, z nichž se výrobek skládá, jakož i přísady konzervační a firma výrobce.

§ 4.

Každý výrobce marmelád a jinakých ovocných produktů jest povinen dáti ministerstvu pro zásobování lidu a Československé komisí pro hospodaření ovocem a zeleninou v Praze anebo jejich zmocněncům na požádání zprávy o surovinách, jejich zpracování, o zásobách surovin a hotových výrobků a odbytu jejich a předložiti výkazy, jimi žádané.

Uvedená místa jsou oprávněna nahlédnouti svými zmocněnci do obchodních a továrních záznamů výrobců. Jmenovaní zmocněnci mají přístup do všech místností výrobních, mohou kdykoli nahlédnouti do způsobu výroby a bráti vzorky.

§ 5.

Za účelem umožnění evidence spotřeby přiděleného cukru jest každý výrobce povinen 1. a 15. každého měsíce oznámiti a k prodeji nabídnouti veškeré své hotové výrobky bez ohledu na množství Československé komisí pro hospodaření ovocem a zeleninou v Praze II., Jindřišská ul. 13, a to doporučeným dopisem. Komise jest povinna vyříditi nabídku odpovědí danou na poštu hned, nejpozději však do 7 dnů.

§ 6.

Přijme-li komise nabídku k prodeji, oznámí výrobci hned neb až při dispozici místo, pro které nabídku přijala. Jen toto místo má proti výrobci práva a povinnosti kupujícího. V případě sporu

nemá ani výrobce ani dotyčné místo žádného nároku vůči komisí. Jakmile nabídka k prodeji byla přijata, jest výrobce povinen uschovati zboží s péčí řádného kupce až do převzetí komisí nebo místem, jemu označeným.

§ 7.

Označené místo jest povinno dáti výrobci zasílací příkaz ihned, nejpozději však do 7 dnů. Nestane-li se tak, jest výrobce oprávněn zaslati zboží na adresu označeného místa, nebo jinak s ním naložiti v porozumění s komisí. Svémocně měnění příkazů komisí není dovoleno.

§ 8.

Nepřijme-li komise v ustanovené lhůtě nabídku k prodeji, může výrobce dotyčné množství výrobků legitimním obchodníkům prodati a ti jsou oprávněni s výrobkem zcela volně obchodovati, šetříce při tom — pokud se marmelády týče — ustanovení § 10 tohoto nařízení.

§ 9.

Vývoz marmelády a jiných produktů ovocných do ciziny povolován bude až po úplném krytí tuzemské potřeby.

Povolení k vývozu uděluje Komise pro zahraniční obchod podle platných předpisů. Žádosti této komisí předložené musí býti opatřeny listinným potvrzením ministerstva pro zásobování lidu, že proti vývozu není zásadních námitek.

K vyrovnání difference mezi cenou cukru, určeného pro výrobu ovocných produktů v tuzemsku, a cenou cukru, obsaženého ve výrobku, který se povoluje k vývozu, bude se vybírati zvláštní poplatek, stanovený Československou komisí cukerní a odstupňovaný dle obsahu cukru jednotlivých produktů k vývozu určených.

Průkaz o zaplacení tohoto poplatku dlužno předložiti při žádosti o povolení k vývozu.

§ 10.

Při prodeji marmelád z kampaně roku 1919 až 1920 pro tuzemský konsum nesmějí býti přerušeny tyto ceny:

Výrobní cena při marmeládě

jemné	Kč 820,
konsumní	„ 510,
slazená povídla	„ 590

franko stanice nakládací.

Velkoobchodní cena při marmeládě

jemné	Kč 874,
konsumní	„ 560,
slazená povídla	„ 640

franko skladiště velkoobchodníka.

Maloobohodní cena při marmeládě

jenné	Kč 10—,
konsumní	„ 656,
slazená povidla	„ 734.

Ceny platí ve všech případech za 1 kg čisté váhy včetně obalu a včetně daně z obratu.

Ceny marmelády z kampaně 1920/1921 stanoveny budou zvláštním nařízením později.

§ 11.

Přestupky tohoto nařízení trestají, pokud se nejedná o trestné činy příslušející k potrestání trestním soudům, politické úřady první stolice, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi administrativní policejní vrchnost první stolice, pokutami až do Kč 20.000 neb vězením, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi uzamčením, až do 6 měsíců.

V případě přestupku dle § 2 tohoto nařízení může vedle trestu peněžitého nebo na svobodě býti nařízena i ztráta živnostenského oprávnění na vždy nebo dočasně a zařízeno, aby živnostenské provozovny byly dočasně nebo trvale uzavřeny. Výrobky nebo suroviny, k nimž se trestný čin vztahuje, nebo výtěžek z nich propadají ve prospěch státu bez jakéhokoliv odškodnění.

Mimo to a bez ohledu na výsledek provedeního trestního šetření jest výrobce povinen za scházející množství přiděleného cukru, zjištěné kontrolními orgány, nahraditi ve prospěch preplatkového fondu při Československé komisi cukerní škodu, vzniklou zneužitím přiděleného cukru, a sice rozdíl mezi placenou cenou cukru a nejvyšší cenou vývozní.

Diferenční obnosy předpisovati bude se zpětnou platností od počátku hospodářského období, po případě od počátku výroby po návrhu Československé komise pro hospodaření ovocem a zeleninou Československá komise cukerní.

§ 12.

K sušení ovoce po živnostensku třeba jest rovněž povolení ministerstva pro zásobování lidu. Sušárnám stanoveny budou kontingenty ovoce, které smějí usušiti. Zpracování ovoce na lih upraveno bude zvláštním vládním nařízením.

§ 13.

Toto nařízení vztahující se na celé státní území republiky Československé nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Současně pozbývá platnosti vládní nařízení ze dne 2. ledna 1920, č. 23 Sb. z. a n., o výrobě marmelád a hospodaření jimi v zásobovacím období 1919/1920.

§ 14.

Provedením tohoto nařízení pověřuje se ministr pro zásobování lidu.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Dr. Engliš v. r.

Staněk v. r.

Dr. Hotowetz v. r.

Johanis v. r.

Sonntág v. r.

Dr. Meissner v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Čís. 426.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 6. července 1920

k provedení zákona ze dne 8. dubna 1920, č. 250 Sb. z. a n., jímž se doplňují zákonná ustanovení o dani z důchodu.

§ 1.

K článku I.

Vedle případů, uvedených v čl. I., odst. 3., č. 3., zákona ze dne 27. května 1919, č. 292 Sb. z. a n., nepodléhají srážce daně důchodové i ony úroky, které podniky k veřejnému účtování povinné, společnosti s omezeným ručením, jakož i osoby fyzické, provozující obchody bankovní po živnostensku, připisují k dobru jinému podnikateli, jenž sám jest povinen ke srážce daně.

Jestli tedy na př. akciová společnost průmyslová, u níž není předpokladů §u 133 zák. o osobních daních, ukládá své peněžní přebytky na běžný účet u ústavu, který provozuje obchody bankovní po živnostensku, bude jí tento daň důchodovou z úroků k dobru připsaných nebo vyplacených srážeti; naproti tomu nebude tento ústav srážeti daň důchodovou z úroků připsaných nebo vyplacených z běžného účtu státu, zemím, veřejným fondům, okresům, obcím, bankám, spořitelnám, záložnám, úvěrním společenstvům hospodářským a výdělkovým a pod., ježto tyto jsou ve smyslu cit. §u 133 samy povinny ke srážce daně.

Vsunutí slova „Oněmi“ před slovo „Podniky“ v čl. I., odst. 3., č. 3., zákona ze dne 27. května 1919, č. 292 Sb. z. a n., má za účel přesněji vyjádřiti, že nejen osoby fyzické, nýbrž i podniky a společnosti jsou povinny srážeti daň důchodovou jen tenkrát, provozují-li po živnostensku obchody bankovní.